

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Paraphernvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

PA P A iudicem non habet in terra, nisi desinat esse caput, aut se sponte subiciat: unde à nullo potest deponi, nisi seipsum suo facto deponat, licet concilium possit declarare, quod sit depositus. 2. q. 7. capit. nos. 9. q. 3. cap. nemo indicabit. Auctoritas enim Papæ, vniuersalis ecclesiæ, & generalis concilij, est eadem: secundum Thom. secunda secunda. q. 2. ar. 10.

S 1 Papa sit hæreticus clarè, & nolit se emendare, ipso facto mortuus est, & depositus: pro alio autem crimine, etiam notorio, non potest deponi: secundum August. de ancho. de pote. pa. & Petr. de Palud. de pote. pa. Caieta. de autoritate pa. & concilij, c. 16. & 27. quia licet sit caput languidum, est tamen caput. Et licet Pan. dicat oppositum, tamen ei non est credendum: tum quia hæc materia est theologalis, & magis ad theologos spectat, quam ad canonistas: tum quia ipse Panor. semper fuit concilij, magis quam autoritati Papæ: ut dicit Sil. ver. Papa q. 4. Si autem Papa malis moribus ecclesiam destrueret, vel patrimonium ecclesiæ totum daret parentibus, resistendum esset illi per honestam reprehensionem, sine tamen depositione eius: & contra eius voluntatem conuocari posset concilium, ut per illud Papa moneretur, & resistendo in malis, remedium apponeretur: non tamen hæc multitudo sic congregata sine autoritate Papæ haberet auctoritatem concilij: secundum eundem Petr. de pal. supra.

PA P A posset liberare omnes animas purgatorij, etiam quod plures essent, si quis pro eis faceret, quod iuberet, peccaret tamen indiscretè concedendo, & in hoc sensu dicunt docti, quod non potest spoliare purgatorium: secundum quod dicit Sil. in verb. Papa. q. 4. §. 6. & indulgentia. q. 7. & probat ratione, adducens etiam Arch. Flor.

PA P A potest tollere, & mutare statuta concilij generalis, nisi essent statuta declarantia aliquid esse de iure diuino: ut sunt articuli fidei, declarati

per concilia, & hoc ex cau. ca. non debet. de consan. & Tho. contra impug. reli. Christia. nec obstat c. contra. 2. q. 1. quia modo prædicto capitur. Intellige etiam dummodò non decoloretur status ecclesiæ per talem mutationem, ut intelligit Pa. in d. c. non debet. & quod adsit causa: & sic intelligitur ca. proposuit. de concess. præb. tamen etiã quod sine causa dispenset Papa in omnibus his quæ sunt de iure positio, tenet, licet peccet: secundum Tho. supra, dispensatio. §. 7. & 13. Et, ut d. Sil. ver. Papa. q. 15. sic facere, permittendus non esset.

PA P A ex rationabili causa posset absoluere laicum ab obligatione præstita alteri, & etiã collectare, & pro necessitate vnus primæ accipere ab alia. ar. in cap. per principalem. 10. q. 3. & Thom. in secunda epistola ad Cor. capitu. 11. non autem sine rationabili causa, ut auferre librum meum, & alteri dare secundum placitum suum, quò ad temporalia: secundum Pan. in c. 2. de voto. & Inno. in ca. inquisitioni. de senten. & re iudi. Vide aliqua ad hoc propositum, supra Concilium. & ver. dispensatio.

P A R A P H E R N V M.

PA R A P H E R N V M est id, quod mulier habet præter dotem, unde cunq; veniat: secundum glos. C. de pact. conuent. in rubri. In quibusdam tamen locis habet consuetudo, quod & dos, & omnia mobilia sint communia: & sunt priuilegiata, sicut bona dotalia quò ad hoc, ut pro eis tacite sint hypothecata omnia bona viri, sicut pro dotè: secundum gloss. in capitul. ex literis. de pignoribus. Vide tamen distinctionem Panormitan. ibi in dict. capitul. ex literis. nisi specialem hypothecam mulier pro his à viro exegerit.

MA R I T V S inuita vxore, non debet habere fructus paraphernalium naturales, quando non est translatum dominium eorum in ipsum, nec debet se intromittere de illis. C. de pact. conuen. l. hæc lege. & nunquam præsumitur maritus habere dominium eorum,

corū, nisi expressē appareat, vel probetur: secundum glof. in l. final. C. de pact. conuen. Et si maritus dicta bona male administrat, tenetur de dolo, lara culpa, & leui, vt not. in di. l. fina. Cumque maritus volente vxore habet fructus, quicquid superest non est sumptum, ad vxorem pertinebit: per not. in di. l. fin. & l. vbi adhuc. C. de iure dot. & hoc consuluit Bar. secundū Bald.

STATVTVM loquens de dote, extenditur ad paraphernalia: secundum Alberic. in l. de quibus. ff. de legi. col. 24. Qua actione repetantur, Vide Sil. ibi quaestione. 5. Paraphernum dicitur a para, quod est iuxta, & pheral, dos, quasi iuxta dotem.

PARENTES.

PARENTVM nomine veniūt pater, mater, auus, auia, & superiores. ff. de verb. signific. l. appellatione. Quomodo tenentur alere filios, & e contra, supra. Alimenta. §. 2.

PATER obligatur ex filij contractu, quando res versa est in vtilitatem, vt quia mutuo accepit, vt se vestiret decenter, etiam sine licentia patris. ff. de in rem verso. l. 3. §. Labeo. quod si non est verum in vtilitatem patris, neque de eius mandato fecit, & pater rem apud se non habet, non tenetur. ff. de in rem verso l. quod si seruus. §. sed si sic accepit. Neque in hoc casu dominus pro seruo tenetur. Si tamen haberet peculium filij. vel serui, deducto prius peculio, quod pater habet in illo, & dominus in peculio serui, tenentur. l. sed si damni. §. peculium. ff. de peculio. supra, Dominus, §. 5. & 6. An parentes testificari pro facto filij queant. vide Docto. & Abb. in c. videtur, qui mat. accus. pos. & in c. super eo. el. 2. de testi.

PATRIA POTESTAS.

PATRIA potestas soluitur. Primo quando transit in potestatem alterius: vt in l. si arrogator. ff. de adop. vt si fiat quis religiosus. Secundo, si profiteatur post pubertatem in religione approbata: vt not. glo. in c. 20. q. 2. Ante autem pubertatem nolente

pater, non potest profiteri, nec matre inuita, potest pater offerre filium religioni ante dictam aetatem: secundum Panorm. in c. 2. de regul. quia de iure diuino & naturali tenetur filius parentibus obedire. Tertio per emancipationem. supra. emancipatio. §. 1. Quarto, per sacrum ordinem. c. frequens. d. 54. Quinto, per dignitatem Episcopalem c. si seruus. el. 2. d. 54.

PECCATVM.

PECCATVM actuale duplex est, quonia aliud est mortale, eo quod mortem spiritualement inferat animae, auferendo gratiam Dei, ex qua viuunt animae, iuxta illud apostoli, Viuo ego, iam non ego, viuunt in me Christus, & peccans mortaliter, semper vel expressē, vel interpretatiue, refutat Deum pro ultimo fine. Aliud est veniale, quia non perfecte attingit rationem peccati, nec est contra charitatem, sed praeter: nec contra praeccepta Dei, sed praeter. Est & aliud peccatum non actuale, sed dicitur originale, quod est priuatio originalis iustitiae, collatae primo homini, vt erat caput generis humani, ex S. Thom. 2. sentent. d. 35. & pluribus alijs locis, quos breuitatim gratia omitto.

PECCATA quaedam sunt spiritualia, quorum finis est spiritualis delectatio: vt superbia. alia carnalia, quorum finis est delectatio corporalis: vt gula, & huiusmodi. De his apostolus. 1. Cor. 7. ait. Emundemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus. Spiritualia sunt quinque, carnalia duo, videlicet gula, & luxuria, cetera spiritualia sunt, secundum Grego. 13. mor. li.

PECCATVM omne in quantum habet rationem culpae, est voluntarium, quia voluntas est propria, & per se causa peccati. Thom. 1. 2. q. 73. a. 6. in co. & quod nullo modo est voluntarium nunquam est peccatum: secundum sententiam. Aug. lib. retract. & ca. quod autem. 15. q. 1.

ACTVS interior voluntatis, & exterior alicuius potentiae, quando sunt coniuncti ad vnum malum finem, non sunt duo peccata, sed vnum, sed multiplicata